

pålæg, kan få forlænget referenceperioden med uddannelsesperioder indtil det fyldte 30. år.

Perioder med uddannelse som et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ikke forlænge referenceperioden, da de unge i sådanne perioder modtager arbejdsløshedsdagpenge m.v. Disse perioder forbruger således af den 4-årige ydelsesperiode.

Det foreslås endelig, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i § 55, stk. 5, fastsættes nærmere regler om forlængelsen som følge af uddannelsesperioder, herunder om at den unge skal have været studieaktiv under uddannelsen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

2.1.5.3. Fritagelse for betaling af bidrag til arbejdsløshedsforsikringen for unge, der deltager i en erhvervsmæssig uddannelse, der berettiger til optagelse som medlem i en arbejdsløshedskasse

Efter de gældende regler kan medlemmer, der er fyldt 30 år, og som betaler bidrag til efterlønsordningen, fritages for betaling af bidrag til arbejdsløshedsforsikringen under deltagelse i erhvervsmæssig uddannelse, der berettiger til optagelse som medlem i en arbejdsløshedskasse. Fritagelsen kan højst gives for sammenlagt 5 år.

Unge under 30 år, der påbegynder en uddannelse, kan således ikke fritages for betaling af bidrag efter de gældende regler, uanset om de betaler til efterlønsordningen eller ej.

For at give unge under 30 år, som på ordinære vilkår påbegynder en erhvervsmæssig uddannelse, der berettiger til optagelse som medlem i en arbejdsløshedskasse – og som dermed modtager SU, elevløn eller lignende – økonomisk mulighed for at bevare deres medlemskab af arbejdsløsheds-kassen under uddannelsen, foreslås det, at de fremover kan fritages for betaling af det obligatoriske medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Fritagelsen kan ligeledes højst gives for sammenlagt 5 år.

De nærmere regler om fritagelsen fastsættes administrativt således, at de unge kan fritages i den periode, hvor de deltager i en erhvervsmæssig uddannelse, der berettiger til optagelse som medlem i en arbejdsløshedskasse. Fritagelsen gives for 1 år ad gangen.

For at sikre, at et medlem, der deltager i en uddannelse, ikke får en bedre retsstilling end medlemmer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge m.v. og betaler fuldt bidrag, vil der i overensstemmelse med gældende regler for fritagelse for betaling af bidrag også blive fastsat, at det er en betingelse for fritagelsen, at de samlede indtægter fra beskæftigelse og SU m.v. ikke oversiger det maksimale dagpengeniveau eller elev-

lønnen (på området). Det vil endvidere blive fastsat, at et medlem ikke kan modtage arbejdsløshedsdagpenge eller andre forsørgelsesydelse fra arbejdsløsheds-kassen eller hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller lignende lovgivning samtidig med fritagelsen.

Unge, som fortsat er under uddannelse, når de fylder 30 år, kan fritages for betaling af bidrag efter de gældende regler om fritagelse for medlemmer, der er fyldt 30 år, hvis de betaler bidrag til efterlønsordningen og i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Den samlede fritagelse som følge af deltagelse i uddannelse kan dog højst udgøre sammenlagt 5 år. I de 5 år medregnes både perioder med fritagelse forud for det fyldte 30. år og perioder med fritagelse fra det fyldte 30. år.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 6.

2.1.5.4. Ændret sanktion for unge kontant- og start-hjælpsmodtagere, der får et uddannelsespålæg

Efter de gældende regler i lov om aktiv social politik kan hjælpen til unge, der får et uddannelsespålæg, ophøre efter lovens § 41, hvis personen ikke efterkommer det. Hvis personen ophører med en pålagt uddannelse, kan hjælpen kræves tilbagebetalt.

Det foreslås, at hjælpen fortsat kan ophøre, hvis den unge ikke efterkommer uddannelsespålægget, jf. lovforslagets § 3, nr. 12, forslaget til ny § 41, og hvis personen ophører med uddannelsen, vil der kunne gives en punktsanktion, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, forslaget til ny § 39.

2.2. Forenkling af sanktionsreglerne for kontant- og start-hjælpsmodtagere

2.2.1. Baggrunden for forslaget

I det følgende bruges begrebet kontanthjælpsmodtagere om både kontanthjælpsmodtagere og start-hjælpsmodtagere.

Det overordnede formål med sanktionsreglerne er at sikre, at kontanthjælpsmodtagere står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kommunerne finder imidlertid, at de gældende sanktionsregler for kontanthjælpsmodtagere er for svære at forstå for borgerne og for svære at anvende for medarbejderne i jobcentrene og de kommunale ydelseskontorer. Den tunge administration skyldes især, at den indbyrdes sammenhæng mellem sanktionsbestemmelserne og sammenhængen til rådighedsreglerne er svær at gennemskue.

Sagsbehandlere bruger meget af deres tid på at finde ud af, om der skal gives en sanktion og i så fald hvilken. Samtidig har kontanthjælpsmodtageren svært